

Huiselijk geweld en kindermishandeling in de media

Een handreiking voor
mediaprofessionals

Inhoud

Het doel van deze handreiking	3
Cijfers & feiten	5
Waarom bewustwording levens redt	8
Hoe deze thema's kunnen triggeren	9
Advies- en ondersteuningsfunctie van Veilig Thuis	10
De stappen van een melding bij Veilig Thuis	11
Taboe en stigma	12
Praktische tips voor media-uitingen	13
Verwijzen naar Veilig Thuis: hoe doe je dat?	15
Bronnenlijst	16

Het doel van deze handreiking

In het kort

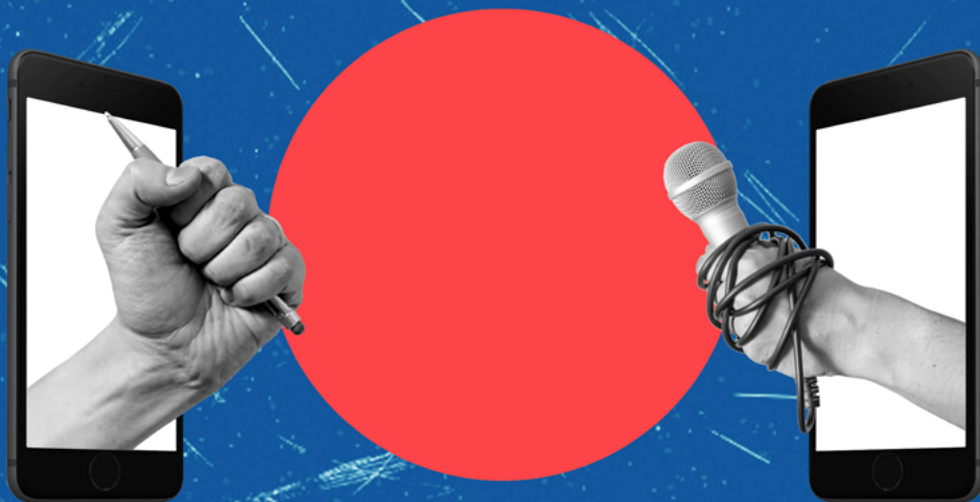
Deze handreiking beschrijft hoe mediaprofessionals doordacht en zorgvuldig kunnen berichten over huiselijk geweld en kindermishandeling. Ook geeft deze meer informatie over de werkwijze van Veilig Thuis. Door kennis uit wetenschap, praktijk en ervaringen van betrokkenen samen te brengen, willen we bijdragen aan bewustere keuzes in taalgebruik, beeldvorming en duiding.

De aanleiding voor deze handreiking ligt in de grote maatschappelijke impact van huiselijk geweld en kindermishandeling. Onderzoek en praktijkervaring tonen aan dat media een cruciale rol spelen in zowel het herkennen als het bespreekbaar maken van huiselijk geweld en kindermishandeling. Berichtgeving op basis van goede informatie kan patronen doorbreken, aanzetten tot hulp zoeken, en herhaling van geweld voorkomen.

Waarom zijn huiselijk geweld en kindermishandeling belangrijke thema's?

- Per jaar zijn meer dan 1,3 miljoen Nederlanders slachtoffer van een of meerdere vormen van huiselijk geweld.
- In Nederland worden jaarlijks bijna 119.000 kinderen mishandeld of verwaarloosd.
- Jonge vrouwen krijgen vaker te maken met psychisch en seksueel geweld binnen huiselijke kring.
- De maatschappelijke impact is enorm: naast fysiek en psychisch leed leiden huiselijk geweld en kindermishandeling tot het overdragen van trauma's van generatie op generatie, sociaal isolement en een verhoogd risico op depressie, verslaving en suïcidaliteit.
- Veel slachtoffers herkennen hun situatie pas wanneer ze vergelijkbare verhalen horen of erover lezen. Media kunnen dus daadwerkelijk het verschil maken tussen zwijgen en hulp zoeken.

Waarom zijn mediaprofessionals belangrijk?

Journalisten, redacteuren en woordvoerders hebben veel invloed op de manier waarop het publieke debat over huiselijk geweld en kindermishandeling wordt gevoerd. De invalshoek en de mate van sensatie of empathie in de verslaggeving beïnvloeden het serieus nemen van die onderwerpen. Dit geldt niet alleen voor het publiek, maar ook voor beleidsmakers en slachtoffers. Het gebruik van verkeerde begrippen bij het benoemen van huiselijk geweld en kindermishandeling kan schadelijk zijn en bijdragen aan stigmatisering of vergoelijking ervan. Accurate verslaggeving kan daarentegen het bewustzijn verhogen en aanzetten tot actie of hulp.

Wat kun je als professional bijdragen?

Deze handreiking biedt praktische richtlijnen, handvatten en kaders voor verantwoorde berichtgeving over huiselijk geweld en kindermishandeling.

Je leest onder meer:

- waarom termen ertoe doen en hoe je slachtofferschap benoemt zonder te stigmatiseren;
- hoe je verslaggeving menselijk, realistisch en activerend maakt;
- wanneer een trigger warning gepast is en hoe je die inzet;
- hoe je rekening houdt met de veiligheid van slachtoffers;
- welke rol bewust taalgebruik speelt in het voorkomen van herhaling van geweld.

We nodigen je uit om deze handreiking als een hulpmiddel te gebruiken. Of je nu werkt als journalist, socialmediaredacteur, woordvoerder of eindredacteur: jouw keuzes in tekst, beeld en framing hebben impact. Samen kunnen we bijdragen aan een samenleving waarin geweld niet wordt gebagatelliseerd, maar juist wordt herkend, besproken en vooral aangepakt. Lees de handreiking volledig door en gebruik de praktische tips op pagina 13 bij het voorbereiden van publicaties.

Contact opnemen
met Veilig Thuis
kan anoniem en 24/7

via 0800 2000
of veiligthuis.nl

Cijfers & feiten

Wat is huiselijk geweld?

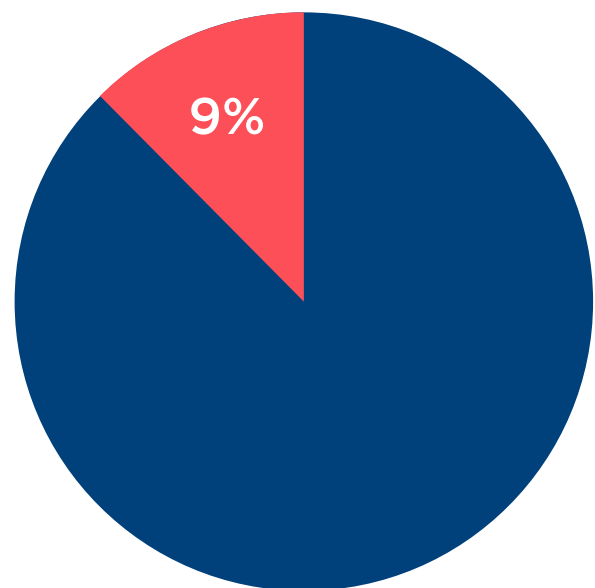
Bij huiselijk geweld wordt iemand mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt door een persoon uit de huiselijke kring. Bijvoorbeeld door een partner, vader, moeder, opa, kind, ex-partner, zus of broer. 'Huiselijk' verwijst niet naar de plek waar het geweld plaatsvindt, maar naar de relatie tussen slachtoffer en pleger. Huiselijk geweld wordt ook wel geweld in afhankelijkheidsrelaties (GIA) genoemd.

Doordachte berichtgeving leert mensen dat huiselijk geweld niet alleen om fysieke mishandeling gaat, maar ook om psychologisch, emotioneel of financieel misbruik.

Feiten

Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) meldt in november 2024 dat 9 procent van de Nederlandse bevolking van 16 jaar en ouder slachtoffer is geweest van een of meerdere vormen van huiselijk geweld in de 12 maanden voorafgaand aan het onderzoek.

Dit betreft bijna 1,3 miljoen mensen. Hoewel huiselijk geweld in alle leeftijdsgroepen voorkomt, zijn jongeren vaker slachtoffer. Tegelijkertijd vormen volwassenen boven de 25 jaar de grootste groep in absolute aantallen.

Kindermishandeling in Nederland

- In 2023 ontving Veilig Thuis 127.340 meldingen van vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling.
- Volgens het Nederlands Jeugdinstituut zijn jaarlijks naar schatting bijna 119.000 kinderen slachtoffer van kindermishandeling.
- Kindermishandeling omvat niet alleen lichamelijk geweld, maar ook emotionele mishandeling, verwaarlozing en seksueel misbruik.
- De meestvoorkomende vormen zijn:
 - emotionele verwaarlozing;
 - fysieke verwaarlozing;
 - fysieke mishandeling;
 - emotionele mishandeling;
 - seksueel misbruik.

In 2023 ontving
Veilig Thuis
127.340 meldingen
van vermoedens
van huiselijk geweld
en kindermishandeling.

Kinderen als getuige van partnergeweld

- Volgens de *Prevalentiemonitor Huiselijk Geweld en Seksueel Grensoverschrijdend gedrag 2022* is bij significant veel van de gevallen van kindermishandeling ook sprake van partnergeweld tussen ouders.
- Kinderen die getuige zijn van partnergeweld ervaren aanzienlijke emotionele en psychologische schade.
- Getuige zijn houdt in dat kinderen het geweld zien, horen of de gevolgen ervan ondervinden, zoals letsel bij een ouder of het moeten vluchten naar een veilige plek.

Huiselijk geweld bij volwassenen

- In 2024 waren **bijna 1.3 miljoen mensen slachtoffer van huiselijk geweld.**
- Ongeveer 7 procent van de 16-plussers maakte structureel geweld mee, bijvoorbeeld maandelijks.
- Psychisch geweld komt het meest voor (6 procent), gevolgd door fysiek geweld (4 procent) en stalking door een ex-partner (2 procent).
- Het verschil tussen vrouwen en mannen is klein: 10 procent van de vrouwen en 7 procent van de mannen gaf aan slachtoffer te zijn.
- Personen met een laag inkomen, eenoudergezinnen en alleenstaanden lopen een verhoogd risico.

Huiselijk geweld onder jongeren

- In 2024 gaf 24,1 procent van de 16-18-jarigen en 19,4 procent van de 18-24-jarigen aan slachtoffer te zijn geweest van huiselijk geweld.
- Psychisch geweld kwam het meest voor: 16 procent (16-18 jaar) en 11,7 procent (18-24 jaar).
- Fysiek geweld trof 13,3 procent van de 16-18-jarigen en 9,7 procent van de 18-24-jarigen.
- Stalking door een ex-partner werd gemeld door 9,7 procent (16-18 jaar) en 6,6 procent (18-24 jaar).
- Meisjes zijn vaker slachtoffer dan jongens, vooral bij psychisch en seksueel geweld. In 2023 was dit vergelijkbaar met 66 procent van de meisjes tussen de 13 en 24 jaar en 29 procent van de jongens tussen de 13 en 24 jaar.

Wat scholieren zelf melden

- Uit een zelfrapportagestudie onder scholieren blijkt dat 12 procent van de leerlingen in de eerste vier jaar van het voortgezet onderwijs in het voorgaande jaar slachtoffer is geweest van kindermishandeling.
- De meeste gemelde vormen zijn psychologische agressie en fysiek geweld door ouders.
- Meisjes rapporteren vaker dan jongens slachtoffer te zijn: 15 procent tegenover 10 procent.

Waarom cijfers verschillen

Meldcijfers, prevalentieonderzoeken en zelfrapportages geven elk een deel van het beeld. Werkelijke aantallen liggen waarschijnlijk hoger, omdat niet iedereen melding maakt of herkent dat er sprake is van geweld.

Waarom bewustwording levens redt

Vroegtijdig contact kan escalatie voorkomen

Hoe gaat het echt met je? Het klinkt simpel, maar deze vraag kan het begin zijn van hulp. Veel mensen weten niet dat ze ook zonder harde bewijzen contact mogen opnemen met Veilig Thuis. Toch is dat waar het begint. Vermoedens, onderbuikgevoelens of zorgen die blijven knagen, zijn allemaal redenen om iets te doen. Veilig Thuis is er niet alleen voor meldingen, maar ook voor laagdrempelig advies.

“Als mensen eerder bellen, kunnen we vaak lichtere hulp inzetten, en voorkomen dat het escaleert. In een tijd waarin wachtlijsten bij hulporganisaties oplopen, kan vroegtijdige actie juist voorkomen dat zwaardere hulp nodig wordt.”

- Mieke van Beurden, beleidsadviseur Veilig Thuis.

De rol van media in doorbreken van taboes

Over huiselijk geweld praten is beladen. Veel mensen groeien op met het idee dat je ‘de vuile was niet buiten hangt’, dat ‘je daar buitenshuis niet over praat’. Maar juist dat stilzwijgen houdt het geweld in stand. Door de cultuur van zwijgen te doorbreken en woorden te geven aan wat vaak verborgen blijft, kunnen media het verschil maken. Je hoeft niet meteen te choqueren, maar kunt wel zorgvuldig zichtbaar maken wat anders onverteld blijft. Want wat pijn doet, verdient ook taal. En alleen als we het durven benoemen, kunnen we het ook aanpakken.

Herkenning begint bij informatie

Bewustwording redt levens. Hoe meer mensen weten wat huiselijk geweld is, hoe groter de kans dat ze het herkennen, bij zichzelf of in hun omgeving. Geweld beperkt zich niet tot slaan of schreeuwen. Ook emotionele chantage, financiële controle en het structureel kleineren en claimen van een partner zijn vormen van mishandeling. Toch herkennen veel mensen hun situatie pas wanneer ze die ergens teruglezen of -zien. Dit moet belicht worden. Juist daar ligt een belangrijke rol voor de media.

Hoe deze thema's kunnen triggeren

Triggers voorkomen begint bij bewustzijn

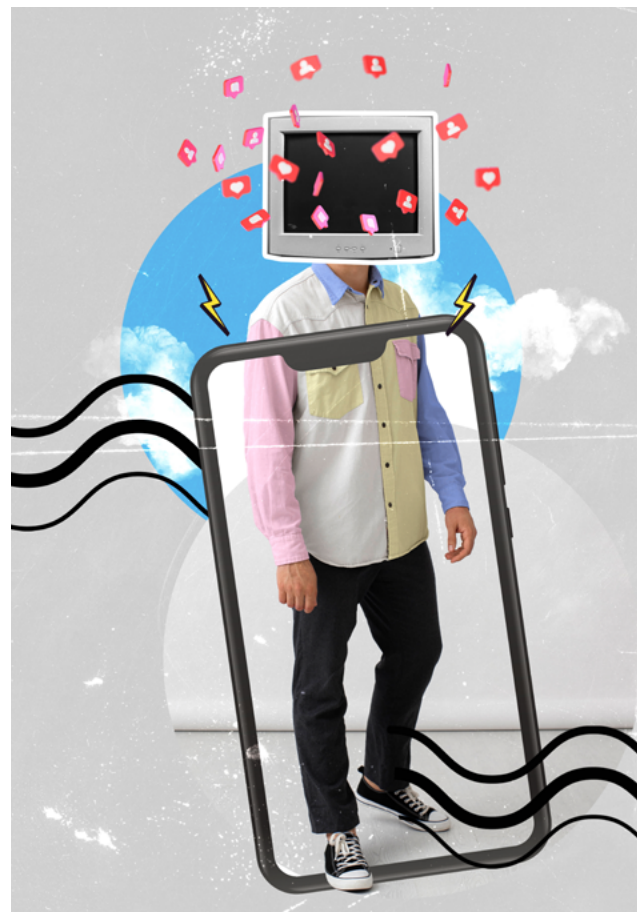
Voor slachtoffers of mensen in kwetsbare situaties kan mediaberichtgeving over mishandeling, seksueel misbruik of gezinsgeweld triggerend zijn. Dat kan gevoelens van angst, stress of herbeleving oproepen.

Het benoemen van deze gevoeligheid is geen censuur, maar een vorm van zorgvuldige journalistiek. Door vooraf te signaleren dat een bericht gevoelige inhoud bevat (zoals met een trigger warning), krijgen lezers of kijkers de keuze om zichzelf te beschermen. Uit onderzoek blijkt dat zulke waarschuwingen geen schadelijke effecten hebben op de geloofwaardigheid of het bereik van een verhaal, maar wel bijdragen aan een gevoel van veiligheid bij lezers.

De kracht van perspectief

Een belangrijk element in zorgvuldige berichtgeving is het perspectief vanwaaruit je schrijft. Tijdens een webinar van Centrum Seksueel Geweld werd benadrukt dat het essentieel is om je af te vragen: Wie staat er centraal in mijn verhaal? Verwijs je naar het slachtoffer als een vreemd object of geknakte ziel? Of bied je context over de impact van het geweld op het slachtoffer en zijn omgeving?

Het perspectief bepaalt hoe de lezer het verhaal interpreteert. Door empathie te tonen in plaats van afstand te creëren, maak je de ervaring herkenbaar. Dit helpt lezers die zelf te maken hebben (gehad) met geweld om zich minder alleen te voelen. Het biedt omstanders handvatten om signalen eerder te herkennen.

Triggers voorkomen begint bij bewustzijn

Het blijkt dat bewustwording levens kan redden. Veel mensen weten niet dat ze ook zonder harde bewijzen kunnen vragen om hulp. Vermoedens, onderbuikgevoelens of zorgen die blijven knagen, zijn voldoende reden om hulp te zoeken.

Advies- en ondersteuningsfunctie van Veilig Thuis

Veilig Thuis heeft de wettelijke taak om advies te geven aan iedereen die zich zorgen maakt over een mogelijk onveilige situatie binnen een gezin, relatie of thuissituatie. Ook ondersteunen we professionals bij het signaleren, handelen en indien nodig melden van (vermoedens van) huiselijk geweld of kindermishandeling. Veilig Thuis denkt mee over vervolgstappen, onderzoekt bij een melding of er sprake is van een onveilige situatie, en zorgt zo nodig voor passende hulp en bescherming.

Let op! Het vragen van advies bij Veilig Thuis is vrijblijvend en wordt niet als melding geregistreerd. Pas als er een officiële melding wordt gedaan, start Veilig Thuis een onderzoek.

Adviesfunctie

Bellen naar Veilig Thuis is vrijwillig; de regie blijft bij de beller. Je hoeft geen naam te geven, je hoeft niet te zeggen wie je bent. Het is echter belangrijk om op tijd aan de bel te trekken, want hoe eerder iemand signalen doorgeeft, hoe eerder de juiste stappen gezet kunnen worden. Daardoor hoeft Veilig Thuis soms niet in te grijpen, maar kunnen mensen (in de omgeving) de situatie zelf oplossen. Veilig Thuis vraagt door en biedt je zo de ruimte om op een toegankelijke, laagdrempelige manier contact op te nemen en je te laten adviseren. Hoe minder lang een situatie voortduurt, hoe minder maatregelen getroffen hoeven te worden.

Verschil tussen advies en melding

Na een melding bij Veilig Thuis onderzoeken we wat er precies aan de hand is en of er sprake is van een onveilige situatie. Elke melding wordt zorgvuldig beoordeeld. We verzamelen informatie en spreken mogelijk betrokkenen; daarbij staat hun veiligheid voorop. Een onderzoek duurt zes tot acht weken. Op basis daarvan beoordeelt Veilig Thuis of er hulp nodig is en welke. Soms blijken zorgen ongegrond, in andere gevallen wordt passende hulpverlening gestart. In ernstige of acute gevallen worden instanties zoals de jeugdbescherming ingeschakeld. Veilig Thuis blijft indien nodig betrokken om de veiligheid te monitoren.

Let wel: slechts 1 of 2 procent van alle casussen gaat door naar de Raad voor de Kinderbescherming; dit is een laatste redmiddel. Het komt maar heel weinig voor dat kinderen via Veilig Thuis uit huis geplaatst worden. Uithuisplaatsing proberen we namelijk zo veel mogelijk te voorkomen.

De stappen van een melding bij Veilig Thuis

Stap 1 Je maakt je zorgen

Je ziet of voelt dat er iets niet klopt, bij een kind, volwassene of gezin.

Stap 2 Je besluit contact op te nemen

Bel 0800 2000 of gebruik de chat via veiligthuis.nl. Je kunt hierbij anoniem blijven. Zowel burgers als professionals kunnen bellen. Je hoeft geen hard bewijs te hebben; bellen mag altijd.

Stap 3 Je komt in contact met een medewerker

Een professional uit jouw regio neemt op. Die luistert aandachtig naar je verhaal, stelt gerichte vragen om tot een diepere kern te komen, en oordeelt uiteraard niet.

Stap 4 Je deelt jouw verhaal

Alles wat je vertelt, wordt serieus genomen en opgepakt. Je hoeft niet precies alle details te weten. De medewerker helpt om je zorgen te ordenen, zodat je samen de situatie goed in beeld brengt.

Stap 5 Je krijgt uitleg en advies

De medewerker legt uit wat huiselijk geweld en kindermishandeling zijn, aan de hand van vragen zoals: Wat zijn signalen? Wanneer is iets zorgwekkend? Wat zijn de mogelijke vervolgstappen?

Stap 6 Je bekijkt samen wat nodig is

Afhankelijk van de ernst zijn er drie routes.

1. **Advies.** Je krijgt tips en inzichten om zelf iets te doen, eventueel met hulp van anderen.
 2. **Melding.** Veilig Thuis start een onderzoek als de zorgen ernstig of acuut zijn.
 3. **Doorverwijzing.** Soms past een andere hulporganisatie beter. Dan zorgt die voor passende ondersteuning.
-

Stap 7 Onderzoek en opvolging (indien van toepassing)

Als er een melding komt, wordt die zorgvuldig onderzocht. Veilig Thuis kijkt of er sprake van gevaar is, spreekt met betrokkenen – als dat mogelijk en veilig is – en bekijkt welke hulp nodig is.

Stap 8 Hulpverlening en monitoring

Het hoofddoel is altijd om de veiligheid te herstellen en herhaling te voorkomen. Er kan lichte of intensieve hulp worden ingezet. Soms blijft Veilig Thuis hierbij ook betrokken om te monitoren. Maar alles gebeurt in overleg en met oog voor gezin of individu.

Taboe en stigma

Wat er thuis gebeurt, blijft thuis – als gevolg van dit soort overtuigingen zwijgen slachtoffers. Veilig Thuis werkt aan openheid, bewustwording en het doorbreken van schaamte en schuldgevoel.

Hoewel er jaarlijks tienduizenden meldingen van huiselijk geweld worden gedaan, blijft het merendeel van de gevallen onzichtbaar. Schaamte, schuld- en angstgevoelens staan melders in de weg. Omstanders kijken weg, willen zich niet bemoeien met een ander, of twijfelen of ze überhaupt wat kunnen doen. Daardoor kan geweld jarenlang voortduren of onder het tapijt worden geschoven.

Uit het Prevalentieonderzoek Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (2022) van het WODC blijkt dat ruim één op de zes Nederlanders te maken krijgt met een vorm van huiselijk geweld. Toch duurt het vaak lang voordat slachtoffers hulp zoeken. De drempel blijkt hoog. Dat heeft te maken met het maatschappelijk stigma dat rust op huiselijk geweld. Slachtoffers zijn bang om hun kinderen kwijt te raken, er zijn huisdieren bij betrokken of ze willen niet veroordeeld worden. Huiselijk geweld is complex. En niet alle daders zijn monsters; soms zijn zij mensen met eigen trauma's, problemen of verslavingen. Ook hebben slachtoffers vaak een innige relatie met hun geweldpleger.

Veilig Thuis probeert dit patroon te doorbreken. We oordelen niet, maar doen wat nodig is om de veiligheid te herstellen. Ook al is dat slechts een luisterend oor bieden. Het begint bij het erkennen van de schaamte of angst om te praten. Door laagdrempelig advies te geven, hoopt Veilig Thuis handelingsverlegenheid te verkleinen, zowel bij slachtoffers als hun omgeving, want ook die kunnen het verschil maken. Een melding doen is niet hetzelfde als iemand aangeven; het gaat erom dat we samen kijken of er iets aan de hand is en wat we kunnen doen om het beter te maken.

We moeten hulp zoeken normaliseren, want zolang taboe en stigma blijven overheersen, zitten slachtoffers gevangen – in de situatie en in de stilte.

Praktische tips voor media-uitingen

De kracht en verantwoordelijkheid van media

Wat jij schrijft, heeft invloed. De manier waarop huiselijk geweld wordt verwoord, bepaalt mede hoe serieus het wordt genomen. Zeg je ‘gezinsdrama’ of ‘partner-geweld’? Benoem je het gedrag van de dader of zoek je naar verzachtende omstandigheden? Elke formulering doet ertoe. Onzorgvuldige berichtgeving kan stigmatiserend werken en slachtoffers het gevoel geven dat zij medeschuld dragen. Dat ontmoedigt hen om hulp te zoeken.

Goede verslaggeving daarentegen maakt het verschil. Realistische verhalen, zonder overbodige sensatie, helpen slachtoffers om zich te herkennen en doorbreken het taboe. Ze geven omstanders handvatten om in te grijpen en creëren maatschappelijk bewustzijn van de ernst van huiselijk geweld of kindermishandeling.

“Mensen beseffen vaak pas dat hun situatie niet normaal is als ze zichzelf herkennen in een verhaal. De media kunnen dat inzicht geven.”

- Mieke van Beurden, beleidsadviseur Veilig Thuis.

Niet twijfelen, maar handelen

Twijfel is geen reden om niks te zeggen. Integendeel: bij vermoedens is het belangrijk om te handelen. Die boodschap kunnen media in hun berichtgeving meegeven. Benadruk dat advies vragen altijd mag, ook als je het niet zeker weet of anoniem wilt blijven. Daarmee kun je je publiek over de drempel helpen en dat kan reddend zijn. Geef informatie over hulp en steun.

Contact opnemen
met Veilig Thuis
kan anoniem en 24/7

via 0800 2000
of veiligthuis.nl

Praktische tips voor media-uitingen

Handvatten voor redacties

- **Gebruik trigger-warnings** bij verhalen over geweld of misbruik.
- **Benoem het gedrag van de dader**, vermijd karakterlabels. Vermijd daarbij onnodige details over het geweld en sensatiebeluste beschrijvingen die het slachtoffer kunnen belasten.
- **Geef context bij geweld**: machtsstructuren, afhankelijkheid, isolement. Benadruk dat huiselijk geweld een systematisch misbruik van macht en controle is, niet alleen fysiek geweld. Geweld is vaak complex en langdurig.
- **Vermijd verkeerde mythes en stereotypen**. Huiselijk geweld komt niet alleen bij bepaalde groepen voor; het kan iedereen overkomen. Vermijd het opleggen van schuld en vraag bijvoorbeeld niet: waarom bleef je?
- **Laat slachtoffers zelf spreken**, met toestemming en in veilige omstandigheden. Respecteer persoonlijke grenzen van slachtoffers en deel geen persoonlijke gegevens tenzij het slachtoffer expliciet toestemming geeft.
- **Vermijd eufemismen** zoals 'Ze is zo zielig' of 'Ze zaten in een vechtscheiding'. Benoem het zoals het is. Als dat geweld of misbruik is, zeg dat dan. Schets een slachtoffer niet als vreemd object of geknakte ziel. Hoe jij over een slachtoffer schrijft, beïnvloedt hoe lezers die persoon zien.
- **Geef ruimte aan het perspectief van slachtoffers**. Laat ze hun eigen verhaal vertellen, zonder oordeel.
- **Geef context en blijf objectief**. Leg uit dat huiselijk geweld een groepsprobleem is, niet alleen een individuele of privékwestie. Vermijd vergelijkingen zoals: huiselijk geweld is net zo erg als straatgeweld.
- **Zoek raad bij deskundigen of organisaties**, zoals Veilig Thuis. Raadpleeg de expertise van hulporganisaties, psychologen of juristen om de verslaggeving te versterken en te voorkomen dat je verkeerde informatie verspreidt. Gebruik legitieme bronnen, zoals officiële rapporten, studies of vertrouwde organisaties.
- **Volg ethische richtlijnen van de pers**. Bijvoorbeeld die van de Nederlandse Vereniging van Journalisten.

Door deze richtlijnen te volgen, kan journalistiek bijdragen aan bewustwording zonder extra schade te veroorzaken. Verhalen met aandacht voor kwetsbaarheid helpen mensen zichzelf te herkennen en kunnen het begin zijn van positieve veranderingen.

Verwijzen naar Veilig Thuis: hoe doe je dat?

Hulp op advies nodig?

Maak je je zorgen over jezelf of iemand anders vanwege geweld thuis of kindermishandeling? Bel Veilig Thuis via 0800 2000 (24/7) of chat via veiligthuis.nl (op werkdagen). Beiden kan anoniem.

Veilig Thuis helpt.

Hulp nodig na geweld of bedreiging thuis? Of maak jij je zorgen om iemand anders? Bel gratis Veilig Thuis voor advies of hulp via 0800 2000 (24/7) of chat op veiligthuis.nl. Beiden kan anoniem.

Aftitelkaarten

Veilig Thuis heeft aftitelkaarten in verschillende formaten beschikbaar. Deze kunnen vrij gebruikt worden na afloop van een documentaire, serie of programma, of toegevoegd worden aan een artikel of online publicatie. Zo weten lezers en kijkers direct waar zij terecht kunnen voor advies of hulp bij huiselijk geweld of kindermishandeling.

NAAR DOWNLOADS

Bronnen

- Atria. (z.d.-a). **Femicide in de media**. Atria - kennisinstituut voor emancipatie en vrouwengeschiedenis.
- Atria. (z.d.-b). **Rol van media in aanpak huiselijk geweld**. Atria - kennisinstituut voor emancipatie en vrouwengeschiedenis.
- Augeo Foundation. (z.d.). **Huiselijk geweld**. Augeo.
- BEAM EO. (z.d.). **Trigger warnings: Wat zijn het en waarom zijn ze belangrijk?** Evangelische Omroep
- Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). (2024). **Prevalentiemonitor huiselijk geweld en seksueel grensoverschrijdend gedrag 2024**.
- Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). (2023). **Impactmonitor aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling 2023**.
- Nederlands Jeugdinstituut (NJI). (2023). **Kindermishandeling: cijfers en achtergrondinformatie**.
- Nederlands Jeugdinstituut (NJI). (2023). **Seksueel grensoverschrijdend gedrag onder jongeren**.
- Veilig Thuis. (2023). **Aantal meldingen van huiselijk geweld en kindermishandeling in 2023**.
- Schnepf, J. (2023). "Domestic Drama," "Love Killing," or "Murder": Does the Framing of Femicides Affect Readers' Emotional and Cognitive Responses to the Crime?
- Lünemann, K., & Steketee, M. (2016). **Preventie van intergenerationeel geweld in Nederland en de EU**. Verwey-Jonker Instituut.
- Van Beurden, M. (2025, mei). **Interview over bewustwording en verslaggeving bij huiselijk geweld**.
- GGZ Nederland. (2022). **Huiselijk geweld: Waarom ging je niet weg?**
- Centrum Seksueel Geweld. (2024). **Seksueel misbruik en media - hoe bericht je zorgvuldig?** Centrum Seksueel Geweld & Slachtofferhulp Nederland.
- Mulberry Bush. (z.d.). **A guide to trigger warnings**.
- Verster, G. (2025, 28 mei). **Interview over de werkwijze bij meldingen van huiselijk geweld bij Veilig Thuis**
- Elle Nederland. (2018, 14 augustus). **Journalist vertelt over haar ervaring met huiselijk geweld**. Elle.
- Kadera & Tactus. (2023). **Waarom ga je niet weg? Waarom weggaan bij huiselijk geweld zo moeilijk is**. Kadera aanpak huiselijk geweld.
- McLean Hospital. (2023). **How domestic violence can affect your mental health**. McLean Hospital.
- Sansone, R. A., & Sansone, L. A. (2021). **Trigger warnings: An overview of their role and effectiveness**. *Psychiatry (Edgmont)*, 18(4), 45-50.
- ScienceDirect. (2022). **The effect of domestic violence exposure on emotional and cognitive functioning**. *Economics of Education Review*, 91, 102334.
- WODC (2022). **Prevalentiemonitor Huiselijk Geweld en Seksueel Grensoverschrijdend gedrag 2022**.

